info@payamdaily.ir

نخستین روزنامه صبح البرز

پیام آشنا

شماره ۱۴۵۲
چهارشنبه ۶/ شهریور/ ۱۳۹۸
۲۶ / ذی الحجه/ ۱۴۴۰
28 / Aug/ 2019

صاحب امتیاز: موسسه همگامان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: بافره حیدری
نشانی: کرج، بلوار تعاون، خیابان فرهنگ، جنب کافون، کارشناسان رسمی دادگستری
تلفن: ۳۲۵۳۳۸۳۸-۳۲۵۳۴۲۳۳ -۰۲۶ فکس: ۳۲۵۵۳۸۳۸
فکس اینترنتی پیام آشنا: ۸۹۷۸۶۷۲۳-۰۲۱
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی: ۴۲/۴۶
چاپ: کارگر

کافه پیام

برای انعکاس نظرات و گلایه ها و پیشنهادات خود درباره مسائل البرز با پیام آشنا تماس بگیرید

۳۲۵۵۳۸۳۸
۳۲۵۴۱۴۹۵
۰۹۰۱۴۰۴۸۳۳۳

با شعرای کرج

پرواز

به من انگیزه می بخشی که شعری تازه پردازم
پریدن می دهی یادم ولی کو بال پروازم

چنان مجنون صحرایم که سرگردان و تنهایم
ندارم شور شیرینی که از آن قصه پردازم

بسی دلتنگ و دلخونم اسیر دست افسونم
حدیثی تازه می خواهم کز آن افسانه ای سازم

چو شاه کیش شطرنجم پری وش گونه در رنجم
نه طرحی نو در اندازم نه دیگر نرد دل بازم

نه آن طوفان پر گردم نه از اندیشه دلسردم
تنوری باید از عشقی که با آن سینه بگدازم

چنان پروانه در سوزم، که شمعی را بر افروزم
ندارم چاره ای دیگر، که خود در آتش اندازم

به باغ غصه محبوسم نبینی آه و افسوسم
تو ای گل واژه ی شعرم ترنم های آوازم

پری وش فیروزبخت

تلنگر

سرمایه‌های اجتماعی را جدی بگیریم

این روزها مدام این سؤال در ذهن من نقش می‌بندد: «چگونه ایران می‌تواند ایران شود؟» در واقع از خود می‌پرسم که چطور در این شرایط می‌توانیم «سرمایه اجتماعی» که کمرنگ شده را به کشور بازگردانیم. واقعیت این است که در حال حاضر مهم‌ترین خبرها، اخبار مربوط به رابطه ما با جهانیان و از جمله آن، با امریکا است: مردم مدام می‌پرسند که بالاخره چه می‌شود و اخبار را با همین سؤال دنبال می‌کنند. همین است که این خبر مهم به نسبت بقیه اخبار در صدر توجه قرار گرفته و باقی اخبار و مسائل مهم در حاشیه قرار گرفته‌اند. در حالی که تأثیر مستقیم این خبر روی زندگی مردم؛ بسیار کمتر از موارد دیگر است. اما شرایط به گونه‌ای پیش رفته که این خبر مهم شده است و موضوعات مهمی مانند همین تضعیف سرمایه اجتماعی در حاشیه قرار گرفته‌اند. باید بگویم در سال‌های اخیر و متاسفانه، ایران به لحاظ سرمایه اجتماعی به‌شدت ضعیف شده است. عجیب‌تر اینکه در این روزگار دوست و دشمن و عوامل داخلی و خارجی دست به دست هم داده‌اند تا کشور بیشتر از این، از این سرمایه‌ها تهی شود. با این شرایط آینده چگونه خواهد بود؟ البته آینده را با مولفه‌های گوناگون می‌توان بررسی کرد و از یک امر کلی به اسم آینده نمی‌توان سخن گفت. اما من به اعتبار رابطه ما با جهانیان، به کم شدن اعمال فشار نظام جهانی بر جامعه‌مان خوش‌بین هستم. فکر می‌کنم اجماع جهانی به سرکردگی امریکا آنچه در توان داشته را انجام داده است. آن‌ها نمی‌توانند به گزینه نظامی روی بیاورند. بنابراین از لحاظ امنیت کلی، آینده چندان هم ناامن نیست. اما با توجه به شرایط فعلی جامعه ایران و به لحاظ اجتماعی و اقتصادی، من به آینده خوش‌بین نیستم. تا زمانی که هر روز سرمایه‌های اجتماعی بیش از پیش تضعیف می‌شود، آینده برای ما نمی‌تواند دستاوردی جز یک جامعه ضعیف و بی‌اعتماد باشد.

در چنین شرایطی به‌نظرم باید در رویکرد با جامعه تغییراتی ایجاد شود. باید مسئولان و سیاست‌گذاران به این درک برسند که مقابله با نظام جهانی بدون پشتوانه سرمایه‌های اجتماعی داخلی امکان‌پذیر نیست و در عین‌حال برای آینده‌ای برنامه‌ریزی کنند که در آن افراد جامعه نیروی رشد و توسعه هستند و نه، سرمایه‌هایی از دست رفته و کمرنگ.

دکتر بیژن عبدالکریمی

خبر

اجرای طرح اجاره کتاب در کتابفروشی‌های ۱۲ استان کشور

نشر قطره از ناشران پرکار کشور که در سال‌های اخیر به منظور حمایت از کتابفروشی‌های محلی از حضور در نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران نیز انصراف داده بود در اقدامی دیگر به منظور حمایت از این کتابفروشی‌ها اقدام به اجرای طرح اجاره کتاب کرده است.

به گزارش پیام آشنا، بر اساس اعلام این موسسه، قهرستی بالغ بر ۱۹۰ عنوان از آثار منتشر شده توسط این ناشر در تمامی زمینه‌ها، در کتابفروشی‌های منتخب در استان‌های تهران، اصفهان، ایلام، آذربایجان شرقی، سمنان، گیلان، کردستان، کرمانشاه، فارس، یزد خراسان رضوی و بوشهر به مخاطبان اجاره داده می‌شود.

بر این اساس مخاطبان می‌توانند با مراجعه به کتابفروشی‌های منتخب این موسسه که فهرست آنها از طریق صفحه این نشر در اینستاگرام منتشر شده است و با پرداخت قیمت روز کتاب، کتاب را دریافت و پس از مطالعه ظرف حداکثر یک ماه آن را به صورت سالم به کتابفروشی بازگردانده و ۸۵ درصد مبلغ پرداخت شده را دریافت کنند.

در همین رابطه قفسه‌های ویژه‌ای نیز از سوی کتابفروشان برای معرفی این آثار تدارک دیده شده است و مخاطبان را به سمت این آثار به طور ویژه راهنمایی می‌کند.

یادداشت اختصاصی — **سفرنامه مارکوپولوی کرج**

خاطره ای از سفر به بوداپست؛

وقتی ثانیه‌ها هم برای یک جهانگرد اهمیت ویژه دارد

مهدی عبدی- نمی دانم چندمین بار بود که به بوداپست می رفتم. این مسیر را ده ها بار رفته بودم. مسافت ۲۵۰ کیلومتری را تقریبا می شناختم. این بار ارزان ترین بلیط ممکن را خریده بودم؛ فقط ۸.۹۹ یورو. حرکت ساعت ۱۴:۳۰ و زمان رسیدن به مقصد ۱۷:۳۰.

ترمینال، ترمینال همیشگی نبود. قرار بود از ترمینال اصلی شهر وین حرکت کنم. ابتدا با اتوبوس داخل شهر شماره A۱۱۳ و بعد ترمینال اصلی. گوگل زمان را ۲۰ دقیقه نشان می داد. به اندازه کافی زمان داشتم کوله را روی دوشم گذاشتم و حرکت از چند متری اتوبوس را دیدم که در ایستگاه ایستاده. سرعتم را زیاد کردم. جمعیت افراد سر راهم زیاد بود و آقای خیلی چاقی که در جلوی من بود مزاحمم و همین باعث شد وقتی به ایستگاه اتوبوس رسیدم، حرکت کند. لازم نیست که بگویم چه جملاتی را برای این آقای چاق به کار بردم ولی اتوبوس هم یک دقیقه زودتر از زمان محاسبه شده حرکت کرده بود.

مجبور شدم پنج دقیقه برای اتوبوس بعدی در ایستگاه بنشینم. باران شدید و شدیدتر می شد و من دو کوله پشتی داشتم. شاید مجموعا ۲۰ کیلوگرم وزن داشت. دقیق نمی دانم.

اتوبوس بعدی رسید و من هنوز وقت کافی داشتم. زیاد از ایستگاه دور نشده بودیم که اتوبوس ایستاد. خیابان بسته بود. کامیونی مشغول خالی کردن بار بود. در وین از بوق های ممتد برای باز شدن راه خبری نیست. همه با حوصله صبر می کنند و می دانند که این کامیون تا بارش خالی نشود راه باز نمی شود. باید ۱۰ دقیقه صبر می کردیم. شاید هم بیشتر. زمان به همین راحتی می گذشت و شاید نحسی ۱۳ (شماره اتوبوس) داشت گریبان گیرم می شد تا به مقصد نرسم.

ایستگاه ها یکی پس از دیگری طی م یشد و مسافران می آمدند و می رفتند و من مسافر ایستگاه آخر بودم. حس بد از دست دادن اتوبوس کم کم داشت خودش را نشان می داد. بالاخره رسیدم به ایستگاه آخر ولی نه داخل ترمینال یک خیابان قبل از ترمینال و این یعنی بدشانسی!

چاره ای نبود. زیر باران شدید با کوله شروع به دویدن کردم. وقتی به ترمینال رسیدم فقط ۱۰ دقیقه زمان داشتم. ولی ترمینال اصلی بزرگ بود و نمی دانستم باید به کدام سکو بروم. تصمیم گرفتم به ساختمان اصلی بروم و سوال کنم جای اینکه در ترمینال به دنبال اتوبوس باشم. اینجا معمولا همه آن تایم هستند و خبری از فریاد راننده و کمک راننده برای شهر مقصد نیست.

در ایران از فریاد ها می شود فهمید کدام اتوبوس به کجا می رود. ولی من فقط صدای قطرات باران رو صورتم را می شنیدم؛ هر قطره یک ثانیه. باچه اطلاعات وسط ساختمان ترمینال بود و در بین راه یک باچه کوچک تبلیغات. خواستم به شانسم اتکا کنم و در زمانم صرفه جویی کنم. هر چند احتمال زیادی می دادم که با جواب نه مواجه خواهم شد. در اروپا هر کسی سرش به کار خودش است. بر خلاف ایران که از هر کس می شود سوال کرد، ولی نمی شود جواب صد در صد درست گرفت. اینجا اگر کسی مسئول قسمتی است دقیقا وظیفه اش را می داند و برای همین به بهترین شکل به مراجعه کننده کمک می کند.

حدسم درست بود. جوابش نه بود. پس به سمت باچه اطلاعات رفتم. سه نفر آنجا بودند. اولین نفر مشغول حرف زدن با تلفن بود. به سمت دومی رفتم. نام را دید به نفر سوم اشاره کرد. با خودم گفتم لعنتی خوب. اگر جواب می دادی چه می شد و بالاخره نفر سوم شماره سکو را نمی دانست. فقط متوجه شدم اتوبوس در طرف دیگر ترمینال است و فقط پنج دقیقه وقت داشتم. پول بلیط اصلا برایم مهم نبود. فقط نمی خواستم منتظر اتوبوس بعدی شوم. نمی دانستم چه قدر زمان باید بگذرد تا اتوبوس بعدی برسد. فقط به این فکر می کردم که امروزم که برایش برنامه ریزی کرده ام خراب نشود و اینکه با هزاران دردسر به اینجا رسیده بودم و جواب تمام این دردسر ها در این پنج دقیقه بود.

مثل دوران سربازی با صدای صوت فرمانده، ولی این بار صوت را خودم به صدا درآوردم و دویدم. اتوبوس های کمپانی که من همیشه با آن سفر می کنم سبز بودند. پس به دنبال رنگ سبز دویدم. اولی نبود و آخری دقیقا آخر ترمینال بود. و با کمال تعجب سبز آخر هم اتوبوس من نبود. از راننده اش پرسیدم گفت سکوی B۳. سکویی که از آن گذشته بودم و اتوبوس پارک شده آنجا سفید بود. دقیقا ساعت ۱۴:۲۹ دقیقه و چند ثانیه به اتوبوس رسیدم به دلیل مشکل فنی اتوبوس عوض شده بود. تمام اتفاقاتی که باید می افتاد تا اتوبوس را از دست بدهم افتاد ولی من تسلیم نشدم و بالاخره رسیدم.

مقصد نهایی اتوبوس، بعد از ترمینال اتوبوس رائی بوداپست فرودگاه بود. اتوبوس دقیقا سر وقت حرکت کرد و بارش باران هم چنان ادامه داشت. ترافیک هم بیشتر و بیشتر شد. برای من دیگر مهم نبود یک ساعت دیرتر برسم یا دو ساعت ولی جریان مسافران فرودگاه فرق داشت. آن ها پروازشان را از دست می دادند. نیم ساعت مانده به ترمینال بوداپست یکی از مسافران سمت راننده آمد و گفت فقط نیم ساعت فرصت دارد و اگر نرسد پروازش را از دست می دهد و راننده جواب داد نمی رسیم. در همین حین مسافری دیگر به سمت راننده آمد و همین سوال را پرسید. در ظاهرش متوجه شدم که از فرقه سیک های هندی است. وقتی در هند بودم بارها از معبدهایشان بازدید داشتم. شرایط شان اصلا خوب نبود. پیشنهاد دادم پیاده شوند و تاکسی بگیرند و یا مترو به مقصد بروند تا زودتر برسند.

آقای هندی گفت پرواز بوداپست ارزان تر از وین بوده و برای همین آن را انتخاب کرده ولی اگر پرواز را از دست بدهد، هم پولش رفته و هم زمانش. شاید پنج دقیقه با هم صحبت کردیم ولی انتخاب آن ها قضا و قدر بود. نمی دانم به پروازشان رسیدند یا نه که بر اساس شواهد هر گز نمی رسیدند ولی جواب شان به سوال من جالب بود!

گفتم اگر من جای شما بودم این قدر خونسرد نمی نشستم و حتما کاری می کردم. هندی جواب داد کاری از دستمان برنمی آید پس چرا استرس داشته باشم؟ هر سه نفر تقریبا هم سن بودیم و لی تفاوت نگاهمان سالیان سال از هم دور بود.

من دقیقا سه ساعت پیش با کوله روی دوش زیر باران تمام سعی ام را کردم اتوبوس را از دست ندهم فقط برای اینکه برنامه سفرم خراب نشود و پول بلیط اتوبوس من به اندازه خرید یک ساندویچ بود و این دو نفر بی خیال پول و زمان. هر چند آن ها هم مثل من بودند. اگر پولدار بودند به دلیل بلیط ارزانتر سوار اتوبوس نمی شدند و این همه دردسر را تحمل نمی کردند.

حس خوبی داشتم. من کسی نیستم که به قضا و قدر دل ببندد. من کاری را که قرار است به سرانجام برسانمش خودم انجام می دهم. سال هاست که در راه سفرهایم با مشکلات مواجه شده ام ولی همین تفاوت نگاه است که یک نفر جهانگرد می شود و دیگری مسافری معمولی!

شما اگر جای یکی از ما سه نفر بودید چه کار می کردید؟!

خطر!
از ذخیره‌ی آب ایران
فقط، چند، قطره، باقیست.
من حامی کمپین «یک قطره آب» هستم.

خوانش

امشب که در هوای تو پر می زند دلم
ای مهربان من
تو کجایی و من کجا

حسین منزوی

اوقات شرعی فردا

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۵:۰۵	۰۶:۳۵	۱۳:۰۹	۱۹:۴۲	۱۹:۵۹

برگه

موفقیت خود را با موفقیت دیگران پیوند دهید تا آنان شما را به جلو برانند و موجب حداکثر پیشرفت شما شوند.

جوزف مک کلندون

بریده جراید

رمز ورود نجومی توریست چینی

دنیای اقتصاد- مقامات حوزه گردشگری برای جذب بیشتر توریست خارجی، «گردشگران چینی» را هدف اصلی قرار داده و برنامه رشد نجومی ورود توریست از چین را طراحی کردهاند. در حال حاضر سهم گردشگران چینی از کل گردشگران خارجی وارد شده به کشورمان، نیم درصد و معادل ۵۲ هزار نفر است اما مقرر شده این میزان ورود توریست چینی به ایران ظرف ۵ سال آینده، ۳۸ برابر شود و به ۲ میلیون نفر برسد. از طرفی، سهم ایران از مقاصد سفرهای خارجی چینی‌ها حدود ۰/۰۴ درصد است که این سهم نیز با برنامه متولی گردشگری کشورمان تا ۵ سال آینده به ۱/۴ درصد خواهد رسید. بررسی‌های «دنیای اقتصاد» درباره رمز ورود نجومی گردشگری چینی به ایران نشان می‌دهد ۷ گام برای تحقق این هدف باید برداشته شود که بخشی از آنها تاکنون شروع شده است.

چینی‌ها به سه علت، هدف اصلی جذب گردشگر تعریف شدهاند. این سه هدف شامل «سهم بالای گردشگر خارجی چینی از کل گردشگران خارجی در کشورها»، «علاقه چینی‌ها به اماکن تاریخی و فرهنگی کشورها» و «طرح‌ریزی توریست‌های چینی» است. با این حال، بازار گردشگری ایران سه اشکال اساسی برای ورود بیشتر توریست چینی دارد که شامل «عدم انطباق کامل شرایط مراکز اقامتی و غذاها با آداب و سنن چین و همچنین تعرفه بالای مراکز اقامتی» می‌شود. از سال ۹۶ بود که موشان معاون رئیس‌جمهور و سرپرست فعلی وزارتخانه میراث فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری در جمع خبرنگاران و رسانه‌ها اعلام کرد که این سازمان به‌تدریج افزایش جذب گردشگر چینی طی ۴ یا ۵ سال است. اواسط خردادماه امسال رئیس سازمان میراث فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری از هدف‌گذاری برای جذب ۲ دومیلیون گردشگر چینی خبر داد. در این راستا نیز در اولین اقدام به حذف روادید برای چینی‌ها از سوی دولت پرداختند تا گردشگران چینی با سهولت وارد ایران شوند.

مقامات گردشگری ایران معتقدند چین یکی از کشورهای هدف برای توسعه صنعت گردشگری محسوب می‌شود و با توجه به این امر جلسات متعددی با بخش خصوصی فعال گردشگری برگزار شده است و این امیدواری وجود دارد با این اقدام و برنامه‌های بعدی که برای معرفی جاذبه‌های گردشگری ایران به مردم چین در دستور کار است، ورود گردشگران چینی به کشور افزایش یابد. سرپرست فعلی وزارت گردشگری معتقد است صنعت گردشگری به‌عراب از صنعت نفت اقتصادی‌تر است و این درآمد پایدار تحریم‌پذیر نیست. اما در این میان، «چرا چین؟» سوالی است که با شنیدن این طرح مطرح می‌شود. در همین خصوص تیموری معاون گردشگری وزارتخانه میراث فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری در گفتوگو با «دنیای اقتصاد» عنوان کرد: پیش‌تر سازمان میراث فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری ۱۰ شاخص اصلی که دارای ۴۵ زیر شاخه است برای تعیین بازارهای هدف گردشگری در نظر گرفته که با توجه به این شاخص‌ها چین یکی از اولویت‌های گردشگری برای ایران مطرح می‌شود؛ زیرا سیاست‌های این کشور با ایران مطابقت و همخوانی دارد و در شرایطی که آمریکا ایجاد کرده چین همچنان رابطه خود را با ایران حفظ کرده است. وی افزود: گردشگرانی که از چین به سایر کشورها سفر می‌کنند معمولا برای بازدید مکان‌های فرهنگی، تاریخی مقصد خود را انتخاب می‌کنند؛ ایران نیز در این حوزه جزو کشورهای بسیار غنی محسوب می‌شود. بنابراین ایران می‌تواند یکی از بهترین مقاصد برای چینی‌ها باشد. تیموری تصریح کرد: سال گذشته میلادی ۱۲۹ میلیون گردشگر از چین خارج شدند که ۵۲هزار نفر آنها ایران را به‌عنوان مقصد گردشگری خود انتخاب کرده بودند و طبق پیش‌بینی‌ها احتمالا امسال تعداد گردشگران خروجی از چین به ۱۵۹ میلیون نفر خواهد رسید و وی چین را یکی از ۱۰ بازار اصلی هدف دانست و گفت: تاکنون براساس شاخص‌ها ۳۰ کشور را انتخاب کردهایم که ۱۰ کشور اول بازارهای کوتاهمدت، ۱۰ کشور دوم بازارهای میان‌مدت و ۱۰ کشور آخر بازارهای بلند مدت ما را تشکیل می‌دهند. تیموری درخصوص میزان و نحوه سرمایه‌گذاری در کشور چین عنوان کرد: تاکنون با توجه به بودجه کشور سرمایه‌گذاری صورت نگرفته و تنها برای از بین بردن ترس آنها درباره ناامن بودن کشور ایران فعالیت‌هایی را انجام دادهایم. مسئولیت تبلیغات و معرفی ایران را نیز بر عهده مطبوعات و وبسایت‌ها گذاشته‌ایم که در همین راستا در چهار ماه سال گذشته سه گروه روزنامه‌ای و مطبوعاتی، تورها و آژانس‌های مسافرتی چین را برای تهیه گزارش و معرفی ایران به کشور دعوت کردهایم تا با تهیه گزارش و محتوای خبری به زبان چینی، بتوانیم جذب گردشگر چینی را افزایش دهیم.

وی تأکید کرد: علاوه بر این باید تورها و آژانس‌های مسافرتی کشورمان نیز وارد این عرصه شده و جهت ورود گردشگران چینی به ایران کشورما را به خوبی معرفی کنند. یکی از اقدامات مهمی که تاکنون درخصوص جذب گردشگر از چین انجام شده است حضور ما در نمایشگاه‌هایی آنها است. به طوری که تاکنون در دو نمایشگاهی که در چین برگزار شد شرکت کردهایم؛ درصورتی که در سال‌های گذشته تنها در یک نمایشگاه شرکت می‌کردیم. رضا صدیقی، مشاور هیات‌مدیره جامعه تورگردان ایران نیز گفت: از نظر ورود پول خارجی، ورود گردشگران چینی به ایران برای ما بسیار مقرون‌به‌صرفه است؛ زیرا چینی‌ها بدون محدودیت مالی در سفرهای خود از کشور میزبان خرید می‌کنند و صرفه‌جویی‌هایی که کشورهای اروپایی در هنگام خرید انجام می‌دهند را ندارند. وی عنوان کرد: ایران سال ۲۰۰۸ یک پروتکل را با چین امضا کرد که فعال نشده؛ می‌توانیم آن را نیز اجرایی کرده و ۲ میلیون گردشگر چینی را جذب کنیم. صدیقی درخصوص قاعده زیادی که بین ورودی فعلی ما از چین با معیار تعیین شده وجود دارد به «دنیای اقتصاد» گفت: وضعیت فعلی را ملاک قرار ندهید؛ زیرا سیاست‌های سرمایه‌گذاری کشور بیش از ۲۰ سال است که در کشورهای اروپا مترکز شده است و تغییر این روند به زمان قابل توجهی نیاز دارد و همچنین کمبود آموزش تورهای توریستی چینی زبان، ساماندهی نشدن اقلیت‌نگاه‌ها و نبود غذا و هتل‌هایی هماهنگ با آداب و رسوم چین از جمله دلایل حضور کم گردشگران چینی در کشور است. ایران در چین، شهر پکن، شانگهای و نانجینگ را هدف قرار داده؛ زیرا بیشترین گردشگر چین از این شهرها هستند. وی تأکید کرد: جامعه تورگردان سعی کرده با حضور در نمایشگاه، تعیین شهرهای هدف و ایجاد شرایط برای حضور دفاتر مسافرتی در جذب و معرفی ایران برای گردشگران چینی گامی مثبت بردارد. یکی از کارهای مثبت دولت در این حوزه لغو روادید بود که طبق بررسی‌های انجام شده مشخص شد پس از آن حدود یک میلیون چینی از سایت‌های اینترنتی گردشگری ایران بازدید کرده‌اند و بهترین راهکار جذب گردشگر چینی را در مرحله اول تولید و توزیع بروشور و کاتالوگ‌های خاص در حوزه گردشگری و معرفی ابنیه تاریخی دانست و عنوان کرد: برقراری ارتباط نزدیک انجمن ایران با چین، ارتباط موثر با شخصیت‌هایی که گفتار نقادی در جامعه دارند هستند. خبرنگارها، موزه‌ها و نویسندهها و ایجاد سایت‌هایی که با ناقلنه چینی‌ها همخوانی دارد (چینی‌ها مطالبی با تصاویر زیاد و توضیحات کم می‌پسندند) از جمله مواردی است که در جذب گردشگر از چین تاثیرات مثبتی دارد. صدیقی تأکید کرد: برای دستیابی به جذب ۲ میلیون گردشگر چینی باید نهادهایی همچون اتاق بازرگانی ایران؛ سازمان میراث فرهنگی صنایع‌دستی و گردشگری، هیات بازرگانی، سازمان توسعه تجارت و جامعه تورگردانان ایران عضو اتاق ایران و چین شوند تا بتوانیم ارتباط تاثیرگذارتری با آنها برقرار کنیم.

از تمام خوانندگان پیام آشنا می خواهیم، یکی از مهم ترین مشکلاتی که در محله ی زندگی خود با آن دست به گریبان هستید برایمان پیامک کنید تا در ستون «پیامک های وارده» با نام تان- در صورت تمایل- منتشر شود.

SMS